

[Arne Christiansen.]

Mansholtmanifestet, som de fleste taler om, men også til det dokument, som, jeg tror, det var den 29. juli 1971, blev fremsendt af Kommissionen, og så se på Colonnarapporten, der jo ikke blot i sine indledende bemærkninger, men også længere henne i rapporten ret så udførligt behandler miljøpolitiske synspunkter. Det ville ikke skade, at man drog det ind i billedet allerede på nuværende tidspunkt.

Jeg ser i øvrigt frem til, hvilke hemmeligheder den radikale ordfører kan afsløre; det lød meget spændende, hvad ministeren sagde om motiverne, men det skal jeg ikke blande mig i.

Jeg vil slutte med at takke ministeren for de bemærkninger, der kom om lovforslaget set i relation til lokaliseringspolitikken. Vi er helt enige i det synspunkt.

Svend Haugaard: Ministeren antydede, at der skulle være hemmelige motiver bag det radikale indlæg. Det undrede jeg mig noget over. I hvert fald er der ikke hemmelige motiver bag. Selvfølgelig er der motiver bagved, men jeg er ikke så meget for hemmeligheder, så det kan vi stryge. Motiverne er, at det står mig helt klart, at det er det skrappeste forslag til bemyndigelseslov, som vi endnu har set, i hvert tilfælde i min tid her i tinget, og jeg har aldrig holdt særlig meget af bemyndigelser, undtagen de var strengt nødvendige. Jeg mener, at en sådan lov er forkert, uanset hvem der i øvrigt er minister.

Jeg kan til gengæld undre mig over, hvilke motiver der ligger bag, at ministeren ikke mere konkret har udformet de bestemmelser, man vil gå fremefter. Ministeren har da næppe kunnet tænke sig, at det skulle være muligt at komme igennem med et sådant lovforslag med bred tilslutning, hvad der absolut er ønskeligt også efter min mening, uden at man kommer frem med, hvilke retningslinjer man vil administrere loven efter. Hvis man har disse retningslinjer, så må de kunne udformes i nogle hoved-

linjer. Jeg sagde selv udtrykkelig før, at jeg er klar over, at detaljerne ikke kan indgå, men hovedlinjerne må kunne indgå i lovforslaget, og det vil skabe noget større sikkerhed hos erhvervene og hos os alle, hvis det sker.

Ministeren mente i øvrigt også, at jeg skulle være gået imod de kraftige indgreb. Det er ikke rigtigt. Jeg er tværtimod tilhænger af en lang række kraftige indgreb. Vi skal selvfølgelig vurdere hvert enkelt af dem, det er klart, om de er hensigtsmæssige, men det, jeg fremførte var, at vi må kende reglerne. Virksomhederne må vide, hvad de har at rette sig efter, og det må de vide på planlægningsstadiet; det fremførte jeg klart og tydeligt før. Det er netop derfor, vi ikke kan klare os med nogle mere eller mindre svævende bemyndigelser, men må have hovedlinjerne ind i selve lovforslaget. Hidtil har vi ganske vist haft beføjelser, men da ikke noget, der på langt nær lignede dette, og i hvert tilfælde altid med faste bestemmelser samtidig.

Hvad pengene angår, så var det ikke virksomhedernes penge, jeg talte om, og hvad det kostede virksomhederne. Jeg er klar over, at det bliver meget svært at beregne. Men jeg har på den anden side også givet tilslutning til, at det måtte være den, der forurenar, der betalte. Det, jeg talte om, var administrationen, og i forbindelse med selve administrationen spurgte jeg om, hvad det vil koste på statsbudgettet. Jeg formoder da ikke, at det er ministerens indstilling, at der skal opkræves en særlig skat på virksomhederne til at betale det, det koster på statsbudgettet at administrere loven. Derfor synes jeg, det var rart, at vi fik at vide, hvad man egentlig har tænkt sig med hensyn til administrationsudgifter. Jeg har nok set noget på finansloven, men det var da rart at vide, om de tal slår til, eller hvad man har tænkt sig det må koste.

I øvrigt vil jeg glæde mig over tilsagnet om en dialog. Jeg mener altid, det er vældig godt, når man får en dialog. Jeg vil meget, meget gerne drøfte forslaget, og jeg venter